

и само тесния олтаръ къде е билъ
съзира се сега, и камъка престолень,
таме претърколенъ по склонътъ нанадолень,
дечата бабки де изравятъ. Шуменъ сборъ,
на някогашния широкъ черковень дворъ,
на пролетъ сбира се, споредъ обичай стари...
Подиръ молебствие, веслень пишѣтъ цафари
и гайди и зурли, и тъпани бумтѣтъ;
веслень сборяните се шумно веселѣтъ —
и сякашъ веселби нешѣтъ се нивга свѣрши.

Ей вито се хоро и тукъ и тамо кърши;
преплитатъ се нозе съ нозе и надалекъ
отъ тропота чевръстъ се чува спрепнатъ екъ.
Шумѣтъ и мятатъ се надиплени фустани;
като божуръ цвѣтѣтъ лица, и презъ засмяни
уста, редъ зѣбки се кат' маргаритѣ лъшѣтъ;
ергенски погледи прехласнато блещѣтъ,
изъ-подъ калпачета до вежди накривени...
И вий се пѣстрий низъ, единъ до другъ словени,
ту кротко залюлянъ престѣпва, ту счести
отмерни разкрачи и вихромъ полети
напредъ — където го младъ хороводникъ води,
размяталъ аленъ пошъ. Наравно съ него ходи,
подъ мишца гайда сврялъ, орѣфаний гайдаръ, —
по него тътре се изпъченъ тъпанаръ
и буха тъпна шо му е сила мъжка,
отъ opakото въ тактъ пришибвайки съ шубръчка.
Ей хороводникъ прѣвъ се пуша заморень;
изстъпва другъ, и той замята пошъ червень, —
подвиква, кракъ презъ кракъ преплита и се кърши,
и витото хоро, подобно горско върше,
отъ вихри веяно, далечъ разгърне редъ,
извърне, свий, извий и полети напредъ.

Околъ хорото е най-буйна глъчъ и врява.
Сергии разпрострялъ, евреина продава

1 ст